

РЕШЕНИЕ

№ 504

гр. София, 24.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 04.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9195** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано по жалба на А. И. С. срещу ЗАПОВЕД № ДК-10-ЮЗР-110 от 16.08.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район-гр. С..

В обстоятелствената част на жалбата са изложени твърдения за нарушение на формата при издаване на акта и неговата материална незаконосъобразност- основания за оспорване по см. на чл.146 т.2 и т.4 АПК. Претендира се от съда отмяна на атакувания административен акт, като доводи в защита на това становище са развити в писмени бележки от 04.01.2013г.

Ответникът- Началника на РДНСК, Югозападен район- [населено място] в хода на съдебния процес, чрез процесуален представител юрк.П. изразява становище по неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Главният архитект на Столична община, район „С.“ е издал Разрешение за строеж № 84/29.12.2010г. за строеж: „жилищна сграда с подземни гаражи, офис, фризьор, стоматолог, детски център и ателиета с К.К. 15.00м.“, находяща се в урегулиран поземлен имот, представляващ УПИ IV-597, кв. 223, по плана на [населено място],

район „С.“, местност „Г. М.-П.-Р.“, с административен адрес: [населено място], [улица] възложители А. И. С., М. С. С., И. С. С..

На 08.02.2011г. е бил съставен протокол-образец №2 за откриване на строителна площадка и определяне на строително ниво на сградата, като е заверена и заповедна книга №МС-10.02.2011г. На 30.06.2011г. е съставен констативен акт-образец №3, удостоверяващ, че ПУП по отношение на процесния недвижим имот е приложен по отношение на застрояването му.

На 12.08.2011г. са били одобрени и съгласувани проекти-преработка по всички части и е издадена Заповед № РД-09-211/16.08.2011г. на Главен архитект на СО, район „С.“, с която е вписана забележка в разрешение за строеж № 84/29.12.2010г. за обект: „жилищна сграда с подземни гаражи, офис, фризьор, стоматолог, детски център и ателиета с К.К. 15.00м.“, находяща се в урегулиран поземлен имот, представляващ УПИ IV-597, кв. 223, по плана на [населено място], район „С.“, местност „Г. М.-П.-Р.“, с административен адрес: [населено място], [улица] за съществено изменение в одобрения инвестиционен проект при условията на чл.154 ал.2 т.5, т.6 и т.7 ЗУТ, съгласно одобрените на 12.08.2011г. инвестиционни проекти-преработка.

Административното производство, развило се пред Началника на РДНСК, Югозападен район е било образувано по подаден протест с вх.№ С11-2561-08-927/17.07.2012г. на Прокурор от Софийска градска прокуратура срещу разрешение за строеж № 84/29.10.2010г. на Главен архитект на СО, район „С.“ и одобрените инвестиционни проекти.

С постановената и оспорена в настоящото производство ЗАПОВЕД № ДК-10-ЮЗР-110 от 16.08.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район-гр. С., е ОТМЕНЕНО разрешение за строеж № 84/29.12.2010г., заедно с одобрените /съгласувани/ проекти на 27.12.2010г., Заповед № РД-09-211/16.08.2011г., с която е допълнено това разрешение за строеж, заедно с одобрени /съгласувани/ проекти-преработка на 12.08.2011г. Заповедта е издадена на основание чл. 216, ал. 5 във връзка с ал. 1 т.2 от ЗУТ и мотивирана с това, че проектите по част „архитектурна“ са одобрени в нарушение на чл.31 ал.5 ЗУТ и чл.88 ал.2 и ал.3 от Наредба №7/2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Спорният по делото въпрос, който обуславя и предметът на съдебния контрол върху обжалвания административен акт, съответно - основателността на подадената срещу него жалба от А. И. С., се отнася до това дали по отношение на подадения протест вх.№ С11-2561-08-927/17.07.2012г. на Прокурора от Софийска градска прокуратура са били налице предпоставките за допустимост на образуваното пред административния орган производство.

Разпоредбата на чл. 216, ал. 2 от ЗУТ предвижда задължително административно

обжалване на определена категория актове, между които са и издадените разрешения за строеж (чл. 216, ал. 1, т. 2 от ЗУТ), пред началниците на регионалните дирекции за национален строителен контрол. Правомощието на началника на РДНСК да се произнесе по допустимостта на подадена жалба срещу разрешение за строеж произтича от ал. 5 на чл. 216 от ЗУТ, уреждаща възможността административният орган да изследва основателността на жалбата след преценка на нейната допустимост. При съдебната проверка на оспорен акт по допустимостта на производството съдът не е компетентен да проверява основателността на жалбата пред административния орган, а е задължен да се ограничи само до обсъждането на предпоставките за допустимост на административното производство и в хипотеза, че приеме че същите са налице следва да върне административната преписка на ответната страна за произнасяне по същество.

Кръгът от лица, легитимирани да обжалват издадено разрешение за строеж пред началника на РДНСК, е уреден в чл. 149, ал. 3 от ЗУТ. Това са заинтересованите по смисъла на ал. 2 от същия текст лица. Няма спор между страните, че възложителите на строежа са били уведомени за издаденото разрешение за строеж на 29.12.2010г., като е удостоверено, че РАЗРЕШЕНИЕ ЗА СТРОЕЖ № 84/29.12.2010г. е влязло в законна сила на 18.01.2011г. Съгласно нормата на чл.156 ЗУТ влезлите в сила разрешения за строеж не подлежат на отмяна. Органите на строителния контрол са компетентни да упражнят контрол само по законосъобразност на разрешенията за строеж, ако са сезирани в 14 дневен срок от заинтересованите лица или при служебна проверка в 7 дневен срок / а с изменението на закона обн.в ДВ.бр.82/2012г. в сила от 26.11.2012г. този срок е 14 дневен/ от уведомяването им по реда на чл.149 ал.5 ЗУТ. В случая, ответникът не е бил сезиран от заинтересовани лица по см. на чл.149 ал.2 ЗУТ, а служебно е бил уведомен за издаденото разрешение за строеж на 04.01.2011г. / преписка с вх.№ РС-С1-12-00-067/04.01.2011г. изпратена от Столична община, район „С.“/. В настоящата спорна хипотеза ответникът е бил сезиран на 17.07.2012г. с протест, подаден от Прокурор от СГП в който се е излагало, че строителните книжа са одобрени в нарушение на чл.31 ал.5 ЗУТ и чл.88 ал.2 и ал.3 от Наредба №7/2003г.

Съгласно процесуалната разпоредба на чл.16 ал.2 АПК прокурора упражнява предоставените му от закона права, съобразно правилата, които са установени за страните. Нормата на чл.149 ал.4 АПК определя, че когато прокурора не е участвал в административното производство, той може да оспори акта в срок от 1 /един/ месец от неговото издаване. Още веднъж трябва да се наблегне на факта, че на дата 17.07.2012г., когато е бил сезиран ответника и на дата-16.08.2012г., когато е поставена заповедта, към който момент съгласно чл.142 АПК се преценява нейната материално-правна законосъобразност, издаденото разрешение за строеж е влязло в законна сила, поради което за Началника на РДНСК, Югозападен район не е възникнало правомощие да упражни по административен ред контрол за неговата законосъобразност и в частност за съответствието му с нормите на чл.31 ал.5 ЗУТ и чл.88 ал.2 и ал.3 от Наредба №7/2003г., които е приел, че са нарушени при одобряването на строителните книжа.

В заключение образуваното административно производство по чл.216 ал.2 и сл. от ЗУТ е било процесуално недопустимо, поради което ответникът е следвало да

постанови мотивирана заповед, с която да остави без разглеждане подадения протест на Прокурора от СГП. Като не е изследвал предпоставките за допустимост на административното производство, а се е произнесъл по същество относно законосъобразността на влязло в сила разрешение за строеж, заедно с одобрени инвестиционни проекти Началника на РДНСК, Югозападен район е допуснал нарушение на процесуалните правила и неправилно е приложил материалния закон-чл.156 ЗУТ, които две нарушения по см. на чл.146 т.3 и т.4 АПК съставляват основание за отмяна на ЗАПОВЕД № ДК-10-ЮЗР-110 от 16.08.2012г. Неправилно ответникът е приел и разгледал подадения протест по реда, квалифициран от него на правно основание чл.215 ал.3 ЗУТ. Тази нормативна разпоредба урежда правомощието на прокурора да протестира административни актове пред съда, за извършване на съдебна преценка за законосъобразност, а не по реда на административния контрол, който се упражнява от компетентния за това административен орган. И на последно място, след като ответната страна сама е установила и изложила в мотивната част на акта, че разрешението за строеж е влязло в законна сила на 18.01.2011г. в грубо нарушение на закона е формирала властническо воляизявление, с което е разпоредила/наредила отмяната на строителните книжа. По изложените съображения, съдът намира, че е налице претендираното от жалбоподателя основание за отмяна на оспорената заповед по чл. 146 т. 4 от АПК. При служебната проверка за законосъобразност в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът не констатира други основания, освен разгледаните за нейната отмяна или обявяване на нищожност, поради което жалбата срещу ЗАПОВЕД № ДК-10-ЮЗР-110 от 15.08.2011г. на Началника на РДНСК, Югозападен район, сектор С. следва да бъде уважена.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ по жалбата на А. И. С. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, кантора № 23, чрез адв.Х. Н. ЗАПОВЕД № ДК-10-ЮЗР-110 от 16.08.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район-гр. С., като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: